

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית

פרופי דן מאירשטיין - יו"ר ההנהלה,
ריימונד אברגיל, ד"ר מרינה וולפסון,
משה זילברמן, אהרון ידלין,
שרה ליסובסקי, מרגלית סטנדר,
רפי פרידמן, ד"ר ניסים קוז,
פרופי ברכה רגר.

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלטר
מזכירות - רבקה לייבא
מנהלת מכירות - דפנה הורביץ
יחסי ציבור - דליה רוזנפלד
מדור שכר - קרול בן-יוסף
מנהלת מח' מנויים וקופה - ליאורה אורן
קופאיות - צביה רוט/איילת סיבוני
כתבנית - אמירה אגם
מנהלת חשבונות - יהודית שמש
מנהל יצור - יואב מהרבני
מנהל טכני - אבי קובני
מנהלי הצגות - שלמה לסרי/איציק קריספין
אחזקת בנין ותמאורה - אושרי אורנשטיין
שליחה - מירב ניב

מנהל התיאטרון

גדי רול

מנהל אדמינסטרטיבי

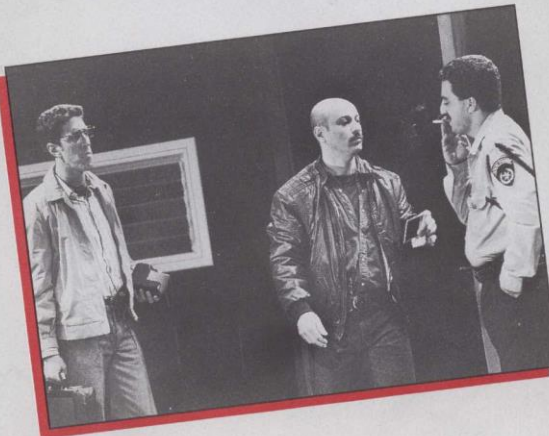
יהודה עינן

חשב התיאטרון

יצחק אביתר

צוות טכני

מרק פבזנר, אופיר ספיר, אריה לוציטו,
מוטי ברהום, יורם אלי, אורן חזן, דרור יובל
מנהל במה ראשי - משה הראל
מנהל במה - יוספי אלי, אלי עטיה
חשמלאים - יצחק דוד זאדה, מריו לרמן, שמואל
מור, שמעון זרחי, חיים ברקוביץ, דוד כהן
סאונד - דרור כץ, חי כהן.
מחסן תלבושות - ציונה לוי
מלבישות - סוזי כהן, אילנה כהן
פאנית - רעיסה פודולובה
מתפרה - אנה איסקוס

התיאטרון העירוני באר-שבע

מעקב באפילה

מחזה ובימוי: רוני פינקוביץ
תפאורה: דרור הרטזון
תלבושות: דלית ענבר
מוסיקה: חגי אלקיים
תאורה: ניב שדה

משתתפים

(לפי סדר הופעתם)

נרדי-בלש

ארז שפיר

האבא

גדעון שמר

אמנון, עיוור, איתן

אלון נוימן

שמחה, כאמל

נורמן עיסא

יכל, נינה

דפנה רכטר

אלדד

גל זייד

מנהל ייצור: יואב מהרבני

מנהל טכני: אבי קובני

מנהלת הפקה: עדנה טוויג

מנהל הצגה: שלמה לסרי

מנהל במה: אבי קובני

סאונד: דרור כץ

תפעול הצגה: שמואל מור

רקויזיטור: אורן חזן

אסיסטנט תאורה: ניר מוזס

עיצוב גרפי: אביבית בורג

הפקת דפוס: נתיב הפקות

צילומים: הרמתי/דורית רדט

בנית תפאורה: אגף 5

הכנת אביזרים: טילי בק

רהיטים: א. זוובסקי

הפקה ועריכת תוכניה: דליה רוזנפלד

תאריך הצגה ראשונה: 13.2.94. משך ההצגה: שעה ושלושים דקות ללא הפסקה.

התיאטרון מודה למשטרת ישראל מחוז ת"א -
לנדי דורון ולבלש אשר הרפז עבור העזרה שהושיטו בהפקה זו.
תודה לדייר לוי מהמכון הפתולוגי באבו-כביר.

מחזה ובימוי

רוני פינקוביץ

בוגר ביה"ס התיכון "תלמה ילין" במגמת תיאטרון, תיאטרון צה"ל, סטודיו למשחק ניסן נתיב. השתתף בסרטים שונים ביניהם: שתי אצבעות מצידון, זעם ותהילה ועוד. הנחה את התוכנית קריאת כוון בטלויזיה החינוכית. כתב וביים את ההצגה פרודו והקים את תיאטרון "בטון". משמש מורה ובמאי בבית צבי. זכה בפרס הבימוי בפסטיבל עכו 90'. משמש כבמאי בית בתיאטרון הלאומי הבימה, שם ביים את: רעל ותחרה, קרב של שחור וכלבים, לילות הדבש והאימה ומר סלימר המתוק. בתיאטרון חיפה ביים את הלילה השניים-עשר. בתיאטרון באר-שבע: שוברים רגליים.

תאורה

ניב שדה

עוסק בתאורה משנת 1986. עיצב תאורה להצגות בית צבי: בעלי רכוש. התיאטרון הקאמרי: שלוש אחיות, השחף, אנטיגונה ושיינדלה. התזמורת הפילהרמונית הישראלית: וויצק. האופרה הישראלית החדשה: אידומנאו, לה בולם. תיאטרון גשר: אדם בן כלב. הביתן הישראלי בסלון האוירי פריס 1991.

תלבושות

דלית עובר

בוגרת המגמה לעיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות בתיאטרון הבימה: בחורים טובים, חלון בלהות, קרב של שחור וכלבים סולו. בתיאטרון הקאמרי: ראש משוגע, זמנים אחרים. בבית-לסין: קומדיה שחורה אנסמבל בת-שבע. שלושה. סטודיו למשחק של ניסן נתיב. נעורי ורדלה. בתיאטרון באר-שבע: הנאהבים, זינגר, ואם הבית. עיצוב ותלבושות באופרה הישראלית החדשה: המסע לפוליפוניה. THE MERMAID STUDIO בלונדון: האביב מתעורר. בפסטיבל עכו 89', יעקב השקרן. בפסטיבל ישראל 93': כל אדם שואו. בפסטיבל עכו 93': בלילה בשוק הישן. עיצוב תפאורה ותלבושות בבית-צבי: הזוג המזור, העין הפרטית והאוזן הציבורית, לדבר עם. סמינר הקיבוצים: לילה במאי. תלמה ילין: גן ריקי, ציד המכשפות. סטודיו למשחק ניסן נתיב: הים, שבת ראשון שני, אורזי המזוודות, כובע הקש האיטלקי.

מוסיקה

חגי אלקיים

בוגר ביי"ס חרמון לגיאו ומוסיקה בת זמננו, במסגרת שרותו הצבאי שירת בלהקת פיקוד דרום והנחיל ולאחר מכן החל את עבודתו כמוסיקאי יוצר ומפיק עם אמנים מעולם הבידור והתיאטרון. חלק מהצגות שבהן לקח חלק. עכו 90': המבשר. בית-צבי: חלום ליל קיץ, יסורי איוב. הצגה משותפת של תיאטרון בית-לסין ותיאטרון בייש: שרון את זה. בתיאטרון בית-לסין: מצעד המלאכים, חדרו של מרוין. בתיאטרון הבימה: חתולה על גג פח לוהט.

תפאורה

דרור הרנוון

בוגר תואר שני במגמת עיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, שימש כמרצה בחוג בשנת 1992. עיצב תפאורות/תאורות להצגות הבימה: לילות הדבש והאימה, הקוסם מברוקלין, נושים והעלמה והמוות. בתיאטרון הקאמרי: אנטיגונה. בבית-צבי: בעלי רכוש ומקל של קימון תיאטרונטו 91'. עיצב תפאורות לאופרות וויצק - התזמורת הפילהרמונית הישראלית ואידומנאו - האופרה הישראלית החדשה. מעצב הבית של תיאטרון הבימה. בטלויזיה: 7 1/2 בעולם (ערוץ 2), מי לה שיא (הטלויזיה הישראלית), בקולנוע - אפטר (1990). כן עיצב וידיאו קליפים לאמנים שונים.

בלש שאיננו בלש פרטי, הריהו סוג מסויים של שוטר. ואולם ה"בלש" - שם של מקצוע שהפך ז'אנר סיפורתי וקולנועי, מתייחס בעיקר לדמות הבלש שמחוץ למסגרת, כזה שאיננו שוטר, כזה המועל בסמוך לחוק היבש אך נאלץ לעקוף אותו בדרכו אל הפיתרון, אינדיבידואל עיקש, חסר פשרות, שבין אם הוא "פרטי" או לא הוא מוצא את עצמו בעימות עם הקו הישר, עם החוק, עם הממונים עליו, וסופו להגיע אל המטרה - הגילוי או החשיפה - תוך הפגנת תכונות יוצאות דופן: מוח אנליטי ומתוחכם, ידענות מופלגת בתחומים שונים, אומץ לב ותעוזה ולעיתים אכזריות וקור רוח. פיליפ מארלו, הרקול מואר, שרלוק הולמס, המפקח מגרה - הם דוגמאות נאמנות. מטיבו של הבלש להסתבך, תהליך הגישה והחקירה ישיבחו תמיד בהסתבך הנסיבות. החיפוש אחר הלא-נודע, אחר המסתורי, הוא כמו-כדימיו וכמציאות-חפוש באפילה. לא לחינם מכונה ה"ז'אנר הקולנועי שאיננו בתוכו את טובי סרטי ה"בלש" בשנות ה-40 בשם "הסרט האפלי". האפילה האת משמעת לשתי פנים. מצד אחד מדובר על העובדות הנסתרות, הסמויות מעין החוקרים, שהבלש המחונן יחשוף אותן וישיפוך אור" על הפרשה. במובן זה הבלש הוא "נושא הפנס" של החברה כולה. הוא שליח צבור המאיר את דרכם של האזרחים ומגלה את הסנוטה החברתי-הרוצח, הנגב, האנס או הנוכל-ובכך מסיר את המכשול מן הדרך אל האושר, אל הינוחות, השלוה והביטחון. מצד שני, החיפוש באפילה משתמע לחיפוש עצמי, חפוש אחר שקט-נפשי, אחרי האני האמיתי המתגלה תמיד אחרי מעשה יוצא דופן, אחרי שהאדם מתח את גבולות אישיותו עד לקצה, אחרי שהוא מתמודד עם האויב ואף יכול לו, בבחינת "מה שלא הורג-מחוק". מי שרוצה לתפקד היטב חייב להתחקות אחר מהלכי הסמויים של הנפש, וזו מצייה הלא באפילה החשוכה והמאיימת מכל. האפילה הפנימית. מעקב באפילה" הוא מחזה המתייחס לפניה השונים של החקירה-החיצונית והפנימית. ניסיון ליצור "בלש". הבלש שלנו-נרדי שמו. הוא מכאן, מהרחובות שלנו, בן זמננו, בן דוד רחוק לבלשי "הסרט האפלי", דבר עברית של עכשיו, מסתובב ביננו, עוקב ובלש בתוכנו- מסתובב בין הרגלים ובוש באפילה, בעומק הקרביים...

מעורבות אישית בעבודת המשטרה מאת: אירית שלו

אין מקצוע הדומה למקצוע השיטור, מבחינת הצורך לקבל החלטות הקובעות לעיתים גורל אנשים וארגונים. השוטר מפעיל את סמכויותיו במצבים בהם נדרשת, לעיתים קרובות, החלטה גורלית המתבססת לא רק על חוק או נוהל כתוב, אלא תוך הפעלת שיקול דעת ופרשנות אישית. אישיותו של אדם ויכולתו המקצועית אינם עשויים מקשה אחת, במשך חייו אדם מוסיף שכבות ונדבכים של השקפת עולם, ידע, נסיון וכשרים ליכולתו המקצועית, מטען זה מהווה את הבסיס לביצועי המקצועיים ועל פיו נבנה דפוס התגובה המקצועי והאישי שלו. יחד עם זאת אנו רוצים להאמין כי בעת עבודתו אדם מפעיל שיקול דעת אובייקטיבי שווה לכל נפש, על מנת להחליט החלטות מקצועיות.

אמנם:

מטבע הדברים, חוק ונהל יבשים אינם ישימים כמות שהם בכל מצב ויש צורך בשיקול דעת והבחנה מתי מתקיימים תנאים אלה או אחרים. על כן, השוטר הבודד הוא שקובע איך לפרש את החוקים בסיטואציות מסויימות. כך נוצר מצב בו הצדק שאוכף השוטר הוא צדק סובייקטיבי, על פי תפיסתו. צדק זה מכונה בספרות המקצועית "צדק בקצה האלה". השוטר הוא התובע, השופט והמוציא לפועל. השוטר הוא גם היחיד שיש לו סמכות חנינה. מכל אלה עולה כי לאישיותו של השוטר השפעה רבה על אופן עבודתו.

שני "מטענים" נושא עימו שוטר הנכנס לתפקיד: כישורים אישיים - עימם הגיע למשטרה- כולל השכלה, וכלים מקצועיים אותם רכש במסגרת הכשרתו לתפקידו - כלים שהוקנו לו ע"י המשטרה.

בני האדם, משתמשים ב"קיצורי דרך" על מנת לפשט את החשיבה. כדי לא להעמיס על הזכרון אנו משתדלים להכניס כל דבר ל"מסגרת". לצורך כך אנו יוצרים מסגרות התייחסות סטריאוטיפיים. על סמך מידע מועט, אנו מסוגלים "לנבא" מראה, צליל, אזור מגורים והתנהגות של אדם שאנו מכירים דקות ספורות בלבד. בסטריאוטיפים הללו מוצאים את ביטויים בעיקר החינוך מהבית והסביבה בה גדל האדם. לעיתים קרובות, אין אנו מודעים כלל לשימוש שאנו עושים בסטריאוטיפים.

בהקשר זה, שוטרים אינם שונים משאר בני האדם. גם הם משתמשים במטען מהבית על מנת לפרש מצבים ולקבל החלטות. זהו אחד המקורות לטענות הרבות כלפי המשטרה בנוגע ליחסה לגורמים המופלים דרך קבע בחברה כמו מיעוטים, נשים וכו'.

שחקנים

גל זייד

אלדר

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1988. השתתף בהצגות תיאטרון הספרייה: יד גלתיאה, האם יש בקונגו נמרים, מודליאני. בבית לסיין: בוז לירח ונפרורים. בתיאטרון החאן: חברה, נולדו אשמים, אהבה שיעון, רציחות קטנות וסיפור אהבה מזור. בתיאטרון הקאמרי: גורדיש.

זכה בשחקן מצטיין בפסטיבל עכו '91: צלייש על עיבוד ומשחק ב"האדם עצמו", תיאטרונטו '92.

השתתף בדרמות לטלוויזיה " הם יגיעו מחר, בורא המילים, הורים ובנים ובסרט קצר הבלתי קרואה.

משתתף בהצגה לופ ובסרט המופע של בני זינגר.

אלון נוימן

אמנון/עיוור/איתן

שרת בתיאטרון צה"ל, למד משחק ב-N.Y.U בניו-יורק, בוגר MOUNTVIEW THEATRE SCHOOL בלונדון. בתיאטרון החאן השתתף בהצגות: אתה קולט אותי, ועלילות עקביא. בתיאטרון חיפה: יאיר. בתיאטרון הקאמרי: אנטיגונה ומעופפי רשפון 2. השתתף בסרטים: ילדי סטאלין, אחד משלנו, עלילות מקס ומוריס.

נורמן עיסא

שמחה/כאמל

בוגר ביה"ס למשחק בית-צבי 1992. השתתף בהצגות תיאטרון בית הגפן: עלא אלדין, בגדי המלך החדשים והליצן. בתיאטרון חיפה: בהצגת הילדים עלי באבא ו-40 השודדים. השתתף בסרט הטלוויזיה - רצח בים המלח.

דפנה רכטר

מיכל/נינה

בוגרת ביה"ס למשחק בית-צבי 1988. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות: ברור כשמש (טומסנינה), קומדיה של טעויות (לוציאנה), טובת המולדת, שם המשחק, הביצה (הורטנס), דון זואן (דונה אלזירה), רוחות (רגינה), מפיסטו (ברברה ברוקנר), מפגש משולש, שלוש אחיות (אירינה) וכטוב בעיניכם (רוזלינד).
בתיאטרון הבימה: אותלו (דסדמונה).
השתתפה בסרטים: מעבר לים (רוזה) ומקס ומוריס (בלה).

גדעון שמר

האבא

השתלם במשחק ובכימוי באנגליה. חבר התיאטרון הקאמרי, שיחק תפקידים ראשיים רבים, בין תפקידיו: אוטו פרנק ביומנה של אנה פרנק, פרופסור היינס בנבירתי הנאה, קוונטין בלאחר הנפילה וכן במחזות משיקספיר, איבסן וצ'יכוב עד למחזות בני-ימינו. הופיע כקריין-סולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית וכל התזמורת הישראליות האחרות במעשה בחיל והמלך אדיפוס (סטראוווינסקי), המלך דוד (הונגר), פטר הזאב (פרוקופייב), קרנבל החיות (סן-סנט), הניצול מווארשה (שנברג), חיוון הצללים (גיהר), מרתון ברטוק, מרתון מוצרט, "אגמונט" (גתה-בטהובן). הפיק הופיע בהצגות יחיד, כמו אהבה וגיאו (עם מל קלר), טוביה החלבן (שלום עליכם), השיבה לשום מקום (מונדי), אני (לא) יהודי (או היהודי הבלתי נראה של ללי הררי). השתתף בתסכיתי רדיו, בסרטים ובמישדרי טליוויזיה רבים. בשנים האחרונות עורך סיבובי הופעות באנגלית במרכזים יהודיים בעולם עם טוביה החלבן ואני לא יהודי.

זכה בפרס מסקין של המרכז הישראלי של מכון התיאטרון הבינלאומי ב-1980 ובפרס שייבר מטעם בית שלום עליכם ב-1982. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: דודתו של צ'ארלי (סר פרנסיס צ'יסני), ספר סתיו (לאפליה לואיני), זינגר (מקהלה) וקיץ ועשן (הכומר ויינמילר).

ארז שפירי

נרדי-בלש

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. השתתף בהצגות תיאטרון חיפה: שוליים קשים, פלשתינאית, מקבת ונטו. בתיאטרון הקאמרי: להרוג את הזמן, החולה המדומה, שלוש אחיות, אנטיגונה ומעופפי רשפון 2. בתיאטרון הבימה: הופס והופלה (הופס) ובהצגה פרודו.

BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

DIRECTED BY: RONNY PINKOVITCH

SET DESIGNED BY: DROR HERRENSON

COSTUMES DESIGNED BY: DALIT INBAR

MUSIC BY: HAGAI ELLKAYAM

LIGHTING BY: NIV SADEH

SEARCH IN THE DARK

BY: RONNY PINKOVITCH

THE CAST:

(IN ORDER OF APPEARANCE)

NARDI

EREZ SHAFRIR

HER

GIDEON SHEMER

AMNON/BLIND MAN/EITAN

ALON NEUMAN

SIMCHA/CAMEL

NORMAN ISSA

MICHAL/NINA

DAFNA RECHTER

ELDAD

GAL ZAID

